

Pro svou diplomovou práci jsem si vybrala téma vnitřního monologu v díle Miguela Delibese, neboť již na samém počátku mého seznámení se s díly a osobností spisovatele mě zaujala mistrná variabilita jeho technik, které mu byly vždy odpovídajícím prostředkem pro jeho ideové sebevyjádření. V té době jsem ještě netušila, jak složitá práce mě čeká v podobě rozplétání klubka nejednotných pojmů, termínů a subjektivních názorů literárních kritiků na věci, které mi připadaly zpočátku "tak jasné". Najednou jsem se ocida v centru tohoto klubka a začínala tušit, že než přistoupím k samotnému vnitřnímu monologu v díle M. Delibese, budu muset toto klubko rozmotat, ptát se nejdříve, čím se liší technika vnitřního monologu od ostatních technik, když má tolik podob a variant; položit si základní otázku, do jaké míry je vnitřní monolog opravdu monologem, když sama podstata myšlení je dialogická a vnitřní monolog z této podstaty vychází; ptát se po adekvátnosti této techniky jako prostředku ztvárnění "jiné" reality, která se někdy prezentuje jako objektivní, někdy naopak deklaruje svoji subjektivnost; klást si postupně otázky, které mě povedou až k samotnému cíli, k vnitřnímu monologu v díle Miguela Delibese.

Na tyto otázky a na mnohé další se snažím odpovědět v první, teoretické části své práce. Vztahu monologu a dialogu se věnuji konkrétně v oddíle 2.1, 2.2 a 2.3, kde vycházím zejména z práce M. Bachtina Dostojevskij umělec, k poezie prózy a z práce J. Mukařovského Kapitoly Z české poetiky - I.

V oddíle 3.1 se pokouším vyrovnat s vymezením pojmu "vnitřní monolog" a "proud vědomí", neboť oba dva termíny bývají často volně zaměňovány. Příčinu vidím v samotné proměně vnitřního monologu ve vnitřní monolog proudu vědomí, která nastala ve 20. století, ve století, kdy nejen literaturu, ale celý svět ovlivnily nové poznatky z oblasti vědy a techniky, které změnily pohled na svět, na jeho realitu i na samu podstatu lidského bytí.